

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 17 grudnia 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juge d'instruction du tribunal de grande instance de Paris – Francja) – postępowanie karne przeciwko X

(Sprawa C-693/18) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Zbliżanie ustawodawstw – Rozporządzenie (WE) nr 715/2007 – Artykuł 3 pkt 10 – Artykuł 5 ust. 2 – Urządzenia ograniczające skuteczność działania – Pojazdy silnikowe – Silnik Diesla – Emisja zanieczyszczeń – Program oddziaływający na sterownik kontrolujący pracę silnika – Technologie i metody umożliwiające ograniczenie produkcji i emisji zanieczyszczeń)

(2021/C 53/02)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Juge d'instruction du tribunal de grande instance de Paris

Strona w postępowaniu głównym w sprawie karnej

X

przy udziale: CLCV i in., A i in., B, AGLP i in., C i in.

Sentencja

- 1) Artykuł 3 pkt 10 rozporządzenia (WE) nr 715/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 czerwca 2007 r. w sprawie homologacji typu pojazdów silnikowych w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z lekkich pojazdów pasażerskich i użytkowych (Euro 5 i Euro 6) oraz w sprawie dostępu do informacji dotyczących naprawy i utrzymania pojazdów należy interpretować w ten sposób, że oprogramowanie zintegrowane ze sterownikiem kontrolującym pracę lub oddziaływające na ten sterownik stanowi „element konstrukcyjny” w rozumieniu tego przepisu, jeżeli wpływa ono na działanie układu kontroli emisji zanieczyszczeń i zmniejsza jego skuteczność.
- 2) Artykuł 3 pkt 10 rozporządzenia nr 715/2007 należy interpretować w ten sposób, że pojęcie „układu kontroli emisji zanieczyszczeń” w rozumieniu tego przepisu obejmuje zarówno technologie i metody „oczyszczania spalin”, które umożliwiają ograniczanie emisji w fazie końcowej, czyli po ich powstaniu, jak i te, które na wzór układu recyrkulacji spalin, ograniczają emisje w fazie początkowej, czyli przy ich powstawaniu.
- 3) Artykuł 3 pkt 10 rozporządzenia nr 715/2007 należy interpretować w ten sposób, że urządzenie wykrywające wszelkie parametry związane z przebiegiem przewidzianych przez to rozporządzenie procedur homologacji w celu zintensyfikowania, w czasie trwania tych procedur, działania układu kontroli emisji zanieczyszczeń oraz w celu uzyskania tym sposobem homologacji pojazdu stanowi „urządzenie ograniczające skuteczność działania” w rozumieniu tego przepisu, nawet jeżeli taką intensyfikację działania można zaobserwować również sporadycznie w normalnych warunkach użytkowania pojazdu.

- 4) Artykuł 5 ust. 2 lit. a) rozporządzenia nr 715/2007 należy interpretować w ten sposób, że urządzenie ograniczające skuteczność działania takie jak to będące przedmiotem sprawy w postępowaniu głównym, które systematycznie intensyfikuje, w czasie trwania procedur homologacji, działanie układu kontroli emisji zanieczyszczeń pochodzących z pojazdów w celu osiągnięcia zgodności z dopuszczalnymi wartościami emisji określonymi w tym rozporządzeniu i uzyskania tym sposobem homologacji owych pojazdów, nie może zostać objęte przewidzianym w tym przepisie wyjątkiem od zakazu stosowania takich urządzeń mającym związek z zabezpieczeniem silnika przed uszkodzeniem lub awarią lub z bezpieczeństwem użytkownika pojazdu, nawet jeżeli urządzenie to przyczynia się do spowolnienia starzenia się lub zanieczyszczania silnika.

(¹) Dz.U. C 82 z 4.3.2019.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 17 grudnia 2020 r. – Komisja Europejska / Węgry
(Sprawa C-808/18) (¹)

[Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego – Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości – Polityki dotyczące kontroli granicznej, azylu i imigracji – Dyrektywy 2008/115/WE, 2013/32/UE i 2013/33/UE – Procedura udzielania ochrony międzynarodowej – Skuteczny dostęp – Procedura graniczna – Gwarancje proceduralne – Obowiązkowe umieszczanie w strefach tranzytowych – Zatrzymanie – Powrót nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich – Środki zaskarżenia od decyzji administracyjnych odrzucających wnioski o udzielenie ochrony międzynarodowej – Prawo do pozostania na terytorium państwa]

(2021/C 53/03)

Język postępowania: węgierski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: M. Condou-Durande, A. Tokár i J. Tomkin, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Węgry (przedstawiciele: M.Z. Fehér i M. M. Tátrai, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Węgry uchybiły zobowiązaniom ciążącym na nich na mocy art. 5, art. 6 ust. 1, art. 12 ust. 1 oraz art. 13 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich, art. 6, art. 24 ust. 3, art. 43 i art. 46 ust. 5 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej oraz art. 8, 9 i 11 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/33/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia norm dotyczących przyjmowania wnioskodawców ubiegających się o ochronę międzynarodową:

- ustanawiając wymóg, że z wnioskami o udzielenie ochrony międzynarodowej pochodzącymi od obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców, którzy przybywają z Serbii i zamierzają skorzystać na terytorium tego państwa z procedury ochrony międzynarodowej, można występować wyłącznie w strefach tranzytowych w Rösčke (Węgry) i Tompie (Węgry), oraz stosując jednocześnie utrwaloną i upowszechnioną praktykę administracyjną radykalnie ograniczającą liczbę wnioskodawców, którym zezwala się dziennie na wjazd do rzeczonych stref tranzytowych;
- ustanawiając system uogólnionego zatrzymywania osób ubiegających się o ochronę międzynarodową w strefach tranzytowych w Rösčke i Tompie z naruszeniem gwarancji określonych w art. 24 ust. 3 i art. 43 dyrektywy 2013/32 oraz art. 8, 9 i 11 dyrektywy 2013/33;